ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΗΣ ΒΙΑΙΑΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΗΘΩΝ

Ὑποχωρεῖ ὁ πουριτανισμὸς εἰς τὰς καθολικὰς χώρας

Αἱ ἀνάγκαι τοῦ τουρισμοῦ καὶ τὸ σέξ. Ἐπιστημονικὴ διερεύνησις τοῦ ἐρωτικοῦ κατακλυσμοῦ.- Τὰ ταμποὺ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 15. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Ἡ αὐστηρή, ἡ πουριτανικὴ κυβέρνησις τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ἐγκατέλειψε τὴν προσπάθεια της νὰ ὑψώσῃ φράγματα ἀπέναντι στὴν εἰσβολὴ τῶν νέων ἠθῶν στὴν χώρα.

Τριάντα ἑκατομμύρια τουρίστες τὸ χρόνο καὶ ἀνάμεσά τους τουλάχιστον δέκα ἑκατομμύρια νέοι καὶ τῶν δύο φύλων, γίνονται κάθε μέρα καὶ κάθε ὥρα, φορεῖς αὐτῶν τῶν νέων ἠθῶν. Ἡ πουριτανικὴ Ἱσπανία δηλώνει σιωπηλὰ ὑποταγὴ στὴν αὐτοκρατορία τοῦ σέξ. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ μὲ τὴν ἐπίσης αὐστηρὴ Γιουγκοσλαβία, τῆς ὁποίας οἱ Σαλματικὲς ἀκτές, κάθε καλοκαίρι, κατακυριεύονται ἀπὸ μυρμηκιὲς νέους καὶ νέες, πρεσβευτὲς τῆς ἀπόλυτης ἐλευθερίας στὴ σχέση ἀνάμεσα στὰ δύο φῦλα. Τὸ ἴδιο στὶς ἀκτὲς τῆς Βουλγαρίας τῆς Ρουμανίας, τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τῆς Ἰαπωνίας.

Συνηθισμένο θέαμα εἰς τοὺς δρόμους τῆς πουριτανικῆς Ἱσπανίας.

Ἕνας μεγάλος Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς καὶ κοινωνιολόγος, ὁ Βὰνς Πάκαρντ, ἐξετάζει τὸ φαινόμενο αὐτὸ σ' ἕνα νέο ἔργο του μὲ τὸν τίτλο «Τὸ μαῦρο καὶ τὸ ἄσπρο». Τὸ βιβλίο αὐτὸ κυκλοφορεῖ τώρα καὶ στὴν Εὐρώπη καὶ σημειώνει τὴν μεγάλη ἐπιτυχία ποὺ σημείωσε καὶ στὴν Ἀμερική.

«Τὸ 1930, γράφει, μόνο στὰ σκανδιναβικὰ κράτη τὰ διαζύγια ἐξεδίδοντο μὲ μεγάλη εὐκολία, μόνο σ' αὐτὰ ἴσχυαν οἱ προχωρημένες ἐρωτικὲς σχέσεις τῶν δύο φύλων, μόνο σ' αὐτὸ ἐπικρατοῦσε ἡ βασιλεία τοῦ γυμνοῦ. Ἐπέρασαν σαράντα χρόνια ἀπὸ τότε καὶ τὸ «προνόμιο» τῶν Σκανδιναβικῶν ἀπωλέσθη. Αὐτὸ ποὺ γίνεται ἐκεῖ γίνεται σὲ κάθε χώρα τοῦ κόσμου σχεδόν. Ὁ σύγχρονος κόσμος ἐξελίσσεται μὲ ἀπείρως ταχύτερο ρυθμὸ σὲ σύγκρισι μὲ ἄλλες ἐποχές, καὶ μάλιστα ἀνεξάρτητα ἀπὸ γεωγραφικὲς ζῶνες. Αὐτὸς ὁ ρυθμὸς ἐπιταχύνεται κατὰ τὴν γεωμετρικὴ πρόοδο τῶν στροφῶν τῶν μηχανῶν τῆς ἐποχῆς μας. Ἐκεῖνο ποὺ προκαλοῦσε καὶ τὸν ἐξέπληττε χθές, σήμερα δὲν προξενεῖ καμμιὰν ἐντύπωσι. Τὰ ἀντισυλληπτικὰ χάπια π.χ. βρίσκονται σὲ κοινὴ χρῆσι, ἐνῶ μιὰ γενεὰ πρὶν δὲν τολμοῦσε κανεὶς νὰ προφέρῃ αὐτὲς τὶς δυὸ λέξεις».

Ἔγινεν ἀχαλίνωτος ἡ ἐρωτικὴ ἐλευθερία

ΣΕ ΟΛΕΣ τὶς χῶρες, σὲ ὅλα τὰ γεωγραφικὰ μήκη καὶ πλάτη, κανένα ἄλλο θέμα δὲν συζητεῖται τόσο πολὺ ὅσο αὐτό. Ἀκόμα καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὰ θέματα τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πολέμου.

Ἡ ἐρωτικὴ ἐλευθερία ἔγινε ἡ παγκόσμια φιλολογία. «Πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια, γράφει Ἱσπανὸς χρονογράφος, ἡ ἀστυνομία μας συνελάμβανε τὰ κορίτσια ποὺ ἐνεφανίζοντο μὲ μαγιὸ μπικίνι. Τώρα κάθε παρόμοια προσπάθεια θὰ ἦταν κάτι περισσότερο ἀπὸ ματαιοπονία, ὅταν ἀτελεύτητες μυριάδες ξένες πλημμυρίζουν κάθε μέρα τοὺς δρόμους μας καὶ ὅταν οἱ νεαρὲς Ἱσπανίδες σπεύδουν νὰ πράξουν τὸ αὐτό. Καμμιὰ ἀπειλή, κανένας ἀφορισμός, κανένα μέτρο δὲν ἀποφέρει ἀποτελέσματα. Τὸ σημαντικώτερο ὅμως εἶναι ὅτι ὁ κόσμος συνηθίζει καὶ ὅτι ἀκόμα καὶ οἱ ὠργισμένοι βάζουν νερὸ στὸ κρασί τῆς ὀργῆς των. Πρόκειται γιὰ τὴν ραγδαία καὶ γενικὴ μεταμόρφωση μιᾶς τάξεως σὲ βαθμὸ ἀγνώριστο».

Ποῖοι εἶναι οἱ λόγοι ποὺ προκάλεσαν αὐτὴ τὴ λεγομένη «ζούγκλα τῶν ἠθῶν», ὅπου δεσπόζει τὸ ἄγριο σέξ; Κανεὶς δὲν ἐπεχείρησε ἢ δὲν μπόρεσε νὰ τοὺς δώσῃ κατὰ τρόπο μεθοδικό, κανεὶς δὲν μπόρεσε νὰ ἐξήγηση ἐπιστημονικὰ αὐτὴ τὴν ἐξέγερσι ἀπέναντι στὴν πατροπαράδοτη τάξι.

Στὸ βιβλίο του «Τὸ Ἄσπρο καὶ τὸ Μαῦρο» ὁ προαναφερθεὶς Ἀμερικανὸς συγγραφεὺς Βὰνς Πάκαρντ ἀναγνωρίζει τὶς δυσχέρειες τῆς διερευνήσεως τοῦ φαινομένου, ἀλλὰ μὲ κάποιες ἐπιφυλάξεις ἀπολήγει σὲ ὡρισμένα συμπεράσματα ἀναφορικὰ μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς τῆς ἀλλαγῆς.

Σὰν πρῶτο λόγο ἀναφέρει τὴν πρόοδο τῶν ἐπιστημῶν ποὺ συνέβαλε στὴν ἀπελευθέρωσι τῆς γυναίκας ἀπὸ τὰ παλαιὰ ταμποὺ, τὶς προλήψεις, ἀλλὰ καὶ τοὺς φόβους.

«Πρὶν ἀπὸ 2.500 χρόνια, γράφει, ὁ ἄνθρωπος ἤδη ἀναζητοῦσε μέσα γιὰ τὴν πρόληψη τῆς συλλήψεως δηλαδὴ γιὰ τὴν «ἀκινδυνοποίησι τῆς ἐρωτικῆς ἐπαφῆς». Ὁ Ἀριστοτέλης θεωροῦσε ὅτι τὸ λάδι τοῦ κέδρου μποροῦσε νὰ χρησιμεύσῃ σὰν ἀντισυλληπτικό, ἐνῶ μακρὲς καὶ συστηματικὲς μελέτες ἐγίνοντο ἀπὸ τὴν ἐποχή του γιὰ τὸν ἀκριβέστερο καθορισμὸ τῶν περιόδων ἀσφαλείας γιὰ τὶς γυναῖκες. Σήμερα, 10.000.000 Ἀμερικανίδες χρησιμοποιοῦν ἀντισυλληπτικά. Ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν γεννήσεων ἔδωσε στὴν γυναῖκα, ὅπως γράφει καὶ ὁ Βρετανὸς δημοσιογράφος Ρίτσαρντ Πίτμονς, περισσότερη ἐλευθερία ἀπὸ ὅση τὸ δικαίωμα ψήφου.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶναι ὅτι τὰ σύγχρονα μέσα ἀπήλλαξαν τὴν γυναῖκα ἀπὸ τὴν μεγάλη κόπωσι τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς ἐξασφάλισαν περισσότερο ἐλεύθερο χρόνο, περισσότερο διάθεσι, ἀκόμα καὶ περισσότερα ντεκὸρ γιὰ τὸν ἔρωτα.

Ἡ σκληροτάτη μάχη κατὰ τῶν ταμποὺ

Ο ΤΡΙΤΟΣ λόγος εἶναι ὅτι στὴν μάχη κατὰ τῶν προγονικῶν ταμποὺ ἔλαβαν μέρος ἀπὸ τὸ δεύτερο τέταρτο τοῦ αἰῶνος ἰδίως, ἐπιφανεῖς προσωπικότητες τῶν ἐπιστημῶν τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν ἢ ἀκόμα καὶ ὡρισμένων θρησκειῶν.

Αὐτὲς οἱ προσωπικότητες ἐνεθάρρυναν ἀνυπολόγιστες μάζες ἀνθρώπων σὲ ὅλο τὸν κόσμο νὰ ἀπαρνηθοῦν τὰ παλαιὰ ἠθικὰ δόγματα καὶ νὰ ἰδοῦν τὸν ἔρωτα πιὸ διαφορετικά.

Ὁ τέταρτος λόγος εἶναι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι σήμερα ἔχουν ἕνα ἐντελῶς ἄλλο ὅραμα γιὰ τὸν κόσμο καὶ γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τοποθετοῦν τὴν εὐτυχία ἐντεῦθεν καὶ ὄχι ἐκεῖθεν τοῦ θανάτου. «Ἡ ἀτομικὴ βόμβα βοήθησε τοὺς ἀνθρώπους, γράφει ὁ Ἀμερικανὸς φιλόσοφος Χένρυ Ντέϊσιντ Αἴκεν, νὰ ἰδοῦν τὴ ζωὴ πιὸ σύντομη καὶ πιὸ γρήγορη καὶ τοὺς ἔκαμε πιὸ ἀπλήστους σὲ ὅ,τι ἀποτελεῖ χαρὰ γιὰ ἀπόλαυσι.

Ἡ αὔξησι τοῦ ποσοστοῦ τῶν νέων ποὺ πηγαίνουν σὲ ἀνώτατες σχολές, ἀπὸ 12 τοῖς ἑκατὸν σὲ 20, 30 ἢ καὶ 40 τοῖς ἑκατόν, συνετέλεσε στὴν ἔξαψη τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους. Καὶ αὐτὴ ἡ αὔξηση εἶναι ὁ πέμπτος λόγος κατὰ τὸν Βὰνς Τζάκαρντ. «Οἱ σπουδασταὶ αἰσθάνονται ὄχι μόνο περισσότεροι ἐλεύθεροι ἀλλὰ καὶ περισσότερο μόνοι ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους των, γράφει ὁ Πάκαρντ καὶ βρίσκουν διέξοδο στὸν ἔρωτα ποὺ τερματίζει τὴν ἀπομόνωσι τῆς. Σ' ἕναν τοῖχο τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ ἕνα ἐρωτικὸ ζευγάρι σπουδαστῶν ἔγραφε: «Τώρα εἴμαστε δυὸ ἐναντίον ὅλου τοῦ κόσμου, ὄχι ἕνας». Καὶ αὐτὸ ἀποκαλύπτει πολλά».

Ὁ ἕκτος λόγος εἶναι, κατὰ τὸν αὐτὸν συγγραφέα, ἡ πρόωρη, σὲ σύγκρισι μὲ τὸ παρελθὸν ὡρίμανση τῆς γυναίκας, καθὼς καὶ ἡ παράτασι τῆς ἐνεργοῦ περιόδου τῆς ζωῆς της, καθὼς ὁ μέσος ὅρος τῆς διαρκείας τῆς ζωῆς ἀνέβηκε κατὰ 20 χρόνια σὲ διάστημα 75 χρόνων. «Τὸ εἰκοστὸ ἔτος ποὺ ἦταν τὸ ἔτος τῆς ἐνάρξεως σὲ παλαιότερα χρόνια, γράφει, ἔγινε δέκατο πέμπτο καὶ φαντάζεται κανεὶς σὲ ἀριθμοὺς τί προσετέθη στὶς στρατιὲς τῶν προσερχομένων στὸν ἐρωτικὸ βωμό. Πέντε ὁλόκληρες ἡλικίες. Ἂν προσθέσετε ἄλλες πέντε ἡλικίες τουλάχιστον ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τῆς ἡλικίας, τότε ἔχετε μιὰ σαφῆ παράστασι τῆς πυκνώσεως αὐτῶν τῶν ἠλεκτρισμένων φαλάγγων».

Ὑπάρχουν βέβαια καὶ ἄλλοι λόγοι καὶ ὁ ἴδιος ἀναφέρει τὴν οἰκονομικὴ εὐχέρεια ποὺ διαθέτουν σήμερα οἱ νέοι σὲ σύγκρισι μὲ τὸ παρελθόν. Σήμερα, ἀκόμα καὶ τὰ ἀγόρια καὶ κορίτσια τῶν 12 χρόνων διαθέτουν χρήματα καὶ αὐτὸ ἀσφαλῶς τὰ διευκολύνει στὴν γρήγορη προσχώρησί τους στὸ τεράστιο καὶ ἀναντιμετώπιστο κίνημα.

«Ὅλα αὐτά, γράφει ὁ Βὰνς Πάκαρντ, καθόλου δὲν σημαίνουν, ὅτι ἡ νεολαία ζῇ ὑπὸ καλύτερες συνθῆκες σ' αὐτὸν τὸν τομέα σὲ σύγκρισι μὲ τὸ παρελθόν. Ἡ κατάστασι ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερα εἶναι μιὰ ἀληθινὴ ζούγκλα καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ προβλέψῃ πότε θὰ ὑπάρξῃ τάξι. Ἡ ἀγωνία εἶναι μεγαλύτερη σὲ σύγκρισι μὲ τὸ παρελθόν, ἡ ψυχικὴ φθορὰ ἐπίσης μεγαλύτερη. Κάτι ἀσφαλῶς ἔπρεπε νὰ ἀλλάξῃ, ὄχι, ὅμως, σ' αὐτὴν τὴν κλίμακα καὶ πρὸ παντὸς σ' αὐτὸν τὸν ρυθμό».

ΗΓΕΤΑΙ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ

Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 15. (Ἀσσ. Πρές). — Τὰ 40 μέλη τῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ΝΑΤΟ ἀφίχθησαν διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἀνωτέραν ἀκαδημίαν τῆς Μπουντέσβερ, εἰς τὸ Ἀμβοῦργον - Μπλενκένζεε. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἦτο ὁ πρόεδρος αὐτῆς, Ὁλλανδὸς ἀντιναύαρχος Οὐγκο Μώρις Βὰν Ντὲν Βὰλ Μπάκε, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ στρατηγοῦ Γκουντπάστερ, ἀρχηγοῦ τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Εὐρώπην, τοῦ ναυάρχου Χόουνς, διοικητοῦ τῆς ζώνης τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τοῦ ναυάρχου σὲρ Τζὼν Μπάς, διοικητοῦ τοῦ τομέως τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης. Ἐκ τοῦ Ἀμβούργου τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς θὰ κατευθυνθοῦν εἰς τὸ πεδίον ἀσκήσεως τοῦ Μυνστερλάγκερ, καὶ ἀκολούθως θὰ συνεχίσουν τὸ ταξίδιόν των πρὸς τὸ Μόναχον.

30.000.000 ΑΜΒΛΩΣΕΩΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΙ ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑ ΚΡΑΤΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀσσ. Πρές). — Συμφώνως πρὸς ἀριθμοὺς δημοσιευθέντας εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ὀμπσέρβερ», εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἐκτελοῦνται κατ' ἔτος 30.000.000 ἀμβλώσεων. Ἡ ἐφημερίς, προσθέτει, ὅτι 10—15 ἑκατομμύρια ἀμβλώσεων πραγματοποιοῦνται εἰς τὰς ἀνεπτυγμένας χώρας.

«Κατόπιν τούτου, γράφει, ἡ ἄμβλωσις κατέστη ἡ προτιμωμένη μέθοδος ἐλέγχου τῶν γεννήσεων. Περίπου 150—250 ἀμβλώσεις ἀντιστοιχοῦν ἔναντι 100 γεννήσεων εἰς Αὐστρίαν, 150—300 εἰς Βέλγιον, 100—300 εἰς Δυτ. Γερμανίαν, 50—150 εἰς Γαλλίαν, 70—100 εἰς Ἰταλίαν καὶ 10—20 εἰς Βρεταννίαν.

Ο ΠΙΕΡ ΕΜΜΑΝΟΥΕΛ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ «ΠΕΝ ΚΛΑΜΠ»

ΜΑΝΤΟΝ, Γαλλία, 15. (Ἠνωμ. Τύπος).— Ὁ Γάλλος ποιητὴς καὶ συγγραφεὺς Πιὲρ Ἐμμανουέλ, ἐξελέγη πρόεδρος τῆς διεθνοῦς λογοτεχνικῆς λέσχης «Πὲν Κλάμπ».

Ὁ κ. Ἐμμανουὲλ διαδέχεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ προέδρου τὸν Ἀμερικανὸν συγγραφέα κ. Ἄρθουρ Μίλλερ. Εἰς τὸ συνέδριον λαμβάνουν μέρος 500 συγγραφεῖς ἐκ 40 χωρῶν.

ΝΑΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 15. (Ἀσσ. Πρές—Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ εἰρηνευτικὴ δύναμις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς Κύπρον ἀπὸ τοῦ 1964, ἀπέκτησεν ἰδικόν της ναὸν διὰ τὰς θρησκευτικὰς ἀνάγκας τῶν ἀνδρῶν της. Ὁ διεθνὴς ναὸς τῶν δυνάμεων τοῦ ΟΗΕ ἐνεκαινιάσθη παρουσίᾳ τοῦ κ. Ὀζόριο Ταφάλ, ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Θάντ. Ὁ ναὸς ἐκτίσθη ὑπὸ ἐθελοντῶν τῶν μονάδων, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν εἰρηνευτικὴν δύναμιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑ ΕΧΕΙ ΝΑ ΚΟΙΜΗΘΗ ΑΠΟ ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 15. (Ἀσσ. Πρές—Ἀθην. Πρακτ.).— Ἡ 50έτις Τουρκοκυπρία κ. Λάντζαλ Κεμάλ κάτοικος τοῦ χωρίου Ἐπισκοπή, διεκδικεῖ τὸ ρεκὸρ τῆς πλέον μακροχρονίου ἀϋπνίας. Ἰσχυρίζεται ὅτι «δὲν ἔχει κλείσει μάτι ἐπὶ εἴκοσι ὁλόκληρα ἔτη». Ἡ κ. Κεμὰλ ἔχει συμβουλευθῆ πολυαρίθμους ἰατρούς, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ο ΦΡΑΝΚ ΜΠΟΡΜΑΝ ΔΕΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΝΤΗΤΡΟΪΤ, Μίτσιγκαν, 15. (Ἀσσ. Πρές).— Ὁ Ἀμερικανὸς ἀστροναύτης Φρὰνκ Μπόρμαν ἠρνήθη ὅτι ἔχει ἀμέσους βλέψεις διὰ τὴν πολιτικήν.

Φῆμαι ἐξ Οὐάσιγκτων ἀνέφερον ὅτι ὁ διοικητὴς τῆς πτήσεως τοῦ «Ἀπόλλων 8» πέριξ τῆς Σελήνης ἐσκέπτετο νὰ θέσῃ ὑποψηφιότητα διὰ θέσιν γερουσιαστοῦ ἐκπροσωπῶν ἢ τὴν πολιτείαν τοῦ Τέξας ὅπου καὶ διαμένει ἢ τὴν πολιτείαν τῆς Ἰνδιάνας, ὅπου ἐγεννήθη.

Εἰς δήλωσιν του πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ὁ Μπόρμαν εἶπεν:

—Δὲν θὰ ἀποφασίσω διὰ τὸ μέλλον πρὶν ἀποχωρήσω τῆς ἀστροναυτικῆς ὁμάδος.

ΑΠΕΠΕΙΡΑΘΗ ΝΑ ΤΟΝ ΦΟΝΕΥΣΗ ΔΙΑ ΜΑΧΑΙΡΑΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 15.— Εἰς τὴν Περαχώρα Κορινθίας, ὁ Ἀντ. Λογοθέτης, ἐτῶν 51, ἐτραυμάτισε διὰ μαχαίρας τὸν Σπ. Παντελέοντα, 61 ἐτῶν, κάτοικον Περαχώρας δι' ἀσήμαντον ἀφορμήν. Ὁ δράστης συνελήφθη.

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ ΕΙΣ ΠΡΑΓΑΝ ΡΟΥΜΑΝΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

ΠΡΑΓΑ, 15. (Ἠνωμ. Τύπος).— Τὸ τσεχοσλοβακικὸν πρακτορεῖον «Τσὲ - Τὲ - Κά» ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀπέθανε εἰς κρατικὸν σανατόριον τῆς Πράγας ὁ Ντιμίτρι Πετρέσκου, μέλος τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚ Ρουμανίας καὶ ἀντιπρόεδρος τῆς ρουμανικῆς κυβερνήσεως. Τὰ αἴτια τοῦ θανάτου τοῦ Ρουμάνου ἡγέτου δὲν ἀναφέρονται.

ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΚΙΝΟΝ

ΧΟΓΚ ΚΟΓΚ, 15. (Ρώϋτερ).— Ὡς μετέδωσε τὸ πρακτορεῖον «Νέα Κίνα», ὁ Κινέζος πρωθυπουργὸς κ. Τσοὺ Ἐν Λάϊ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι συνωμίλησαν μὲ ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἀλβανικοῦ Κ.Κ. καὶ τῆς κυβερνήσεως τῶν Τιράνων.

ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΗΓΕΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Ἠνωμ. Τύπος). — Ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας τοῦ Νίγηρος κ. Ντιόρι Χαμάνι ἀφίκετο εἰς Παρισίους, ὅπου θὰ παραμείνῃ ἐπὶ διήμερον, πρὶν κατευθυνθῇ πρὸς τὸν Καναδᾶν, δι' ἐπίσημον ἐπίσκεψιν.

ΝΕΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΚΛΗΡΙΔΗ — ΝΤΕΝΚΤΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 15. (Ἀθην. Πρακτ.) — Μετὰ τὴν νέαν συνάντησιν Κληρίδη — Ντενκτάς, ὁ Κύπριος ἀντιπρόσωπος προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

—Ἀντηλλάξαμεν ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς τοπικῆς διοικήσεως. Ὁ κ. Ντενκτὰς συνέχισε τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεώς μου εἰς τὰς τουρκικὰς ἀντιπροτάσεις.

Ο ΘΙΑΣΟΣ ΤΟΥ Β' Σ. ΣΤΡΑΤΟΥ

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ, 15.— Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματοθεάτρου «Ἀστέρια», ἐδόθη τὴν Κυριακὴν θεατρικὴ παράστασις ὑπὸ θιάσου τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ μὲ τὸ ἱστορικὸ ἔργο τοῦ Ἀρ. Βαλαωρίτη «Ἡ κυρὰ Φροσύνη».

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

ΕΠΕΣΗΜΑΝΘΗ ΥΠΟ ΑΛΙΕΩΣ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, 15. (Ἀσσ. Πρές).— Πολλαὶ μονάδες ἐπιφανείας τοῦ σουηδικοῦ στόλου, πλοῖα τῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων καὶ ἐλικόπτερα, ἅπαντα ἐφωδιασμένα μὲ ὑπερσύγχρονα ὄργανα ἐπισημάνσεως, ἐρευνοῦν ἔξωθι τῶν ἀκτῶν τῆς Στοκχόλμης διὰ τὴν ἀνακάλυψιν «μυστηριώδους» ὑποβρυχίου, τὸ ὁποῖον ἐπεσημάνθη ὑπὸ ἁλιέως, ὅστις εἰδοποίησε τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς.

Ὁ ἁλιεὺς ἀνέφερεν ὅτι τὸ σκάφος του ὀλίγου δεῖν νὰ συγκρουσθῇ μετ' ἀγνώστου ἐθνικότητος ὑποβρυχίου, τοῦ ὁποίου ἀντελήφθη τὸν πυργίσκον ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ προβολέως.

Ὁ ἁλιεὺς ἐδήλωσεν, ἐπίσης, ὅτι τὰ συνήθη διακριτικά, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ἐπὶ τῶν πυργίσκων τῶν ὑποβρυχίων, εἶχον καλυφθῆ διὰ στρώματος βαφῆς.

ΑΓΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΝΕΑΡΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΕΙΣ ΣΥΝΟΙΚΙΑΝ ΝΕΓΡΩΝ ΤΗΣ ΒΟΣΤΩΝΗΣ

ΒΟΣΤΩΝΗ, 15. (Ἀσσ. Πρές). — Νεαρὸς λευκὸς μακρυμάλλης εὑρέθη νεκρὸς μὲ τὰς λέξεις «ἐραστὴς τῶν νέγρων» χαραγμένας ἐπὶ τῆς πλάτης του, εἰς συνοικίαν τῶν νέγρων. Ἐκπρόσωπος τῆς ἀστυνομίας, ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ πτῶμα τοῦ ἡλικίας 19 ἐτῶν Γκάρυ Καροτενούτι, κατοίκου τοῦ Τόριγκτον τῆς πολιτείας Κονέκτικατ, εὑρέθη περιτυλιγμένον εἰς τεμάχιον ὑφάσματος καὶ τοποθετημένον ἐπὶ γραμματοκιβωτίου εἰς πεζοδρόμιον τῆς περιοχῆς Ρόκσμπουρυ. Ὁ Γκάρυ εἶχε πυροβοληθῆ εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκ τῶν ὄπισθεν.

Τὸ Ρόκσμπουρυ ὑπῆρξε σκηνὴ φυλετικῶν ταραχῶν κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1967.

Ὁ φονευθεὶς νεαρὸς ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσῃ τὰς σπουδάς του εἰς τὸ βορειοανατολικὸν πανεπιστήμιον τῆς Βοστώνης.

ΠΙΤΣΜΠΟΥΡΓΚ, 15. (Ἀσσ. Πρές). — Ἑκατοντάδες ἀτόμων εἰς σειρὰν διαδηλώσεων διαμαρτυρίας κατὰ τῶν οἰκοδομικῶν ἐπιχειρήσεων, ζητοῦν τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσλαμβανομένων νέγρων ἐργατῶν.

Οἱ διαδηλωταὶ κατῆλθον ἐκ τοῦ γκέττο εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀρχηγούς των οἱ ὁποῖοι ἔσειον μαύρας σημαίας μὲ ἀπεικόνισιν ἐπ' αὐτῶν ὑψωμένας γροθιᾶς, σύμβολον τῆς μαύρης δυνάμεως.

Οἱ διαδηλωταί, οἱ ὁποῖοι κατὰ ἀνακοίνωσιν τῆς ἀστυνομίας ἀνήρχοντο εἰς τρεῖς περίπου χιλιάδας ἐβάδιζον ὁ εἷς ὄπισθεν τοῦ ἄλλου κτυπῶντας τὰς χεῖρας των καὶ κραυγάζοντες «ἐλευθερία, ἐλευθερία». Ἡ διαδήλωσις τὴν ὁποίαν ἠκολούθησαν ἄνδρες τῆς ἀστυνομίας καὶ ἓν ἐλικόπτερον ἦτο εἰρηνικὴ καὶ δὲν ἐσημειώθησαν ἐπεισόδια.

ΑΠΩΛΕΣΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Ἰδ. ὑπηρ.).— Αἱ παρισιναὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν μιὰ ἀπίστευτη ἱστορία γαλλικῆς οἰκογενείας, ἡ ὁποία ἐξηναγκάσθη νὰ παραμείνῃ περισσότερο ἀπὸ ἕνα μῆνα σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τοῦ Σὰν - Φέλιο - Ντὲ Γκιλὸξ στὴν Ἱσπανία, ἐπειδὴ ἄγνωστοι τῆς ἔκλεψαν τὰ χρήματά της καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἐξοφλήσῃ τὸν λογαριασμὸ τῆς παραμονῆς της ὁ ὁποῖος εἶχε ἀνέβει στὸ ποσὸ τῶν 9.000 γαλλικῶν φράγκων.

Ὁ Ντανιὲλ Μορέλ, ὑπάλληλος μεγάλης ἐμπορικῆς φίρμας, εἶχε ἔλθει στὴν Ἱσπανία μὲ τὴν πενταμελῆ οἰκογένειάν του, διὰ νὰ περάσῃ ἐκεῖ τὰς διακοπάς του. Ἐπειδή, ὅμως, τὸ αὐτοκίνητό του εἶχε ὑποστῆ ἕνα ἀτύχημα, λόγω συγκρούσεώς του μὲ ἕνα ἄλλο, παρέτεινε τὴν παραμονὴ ἐπὶ μερικὲς ἡμέρες διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν ζημιῶν καὶ βλαβῶν.

Τὴν στιγμήν, ὅμως, τῆς ἀναχωρήσεως καὶ λίγα λεπτὰ πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ λογαριασμοῦ ἡ σύζυγός του ἀντελήφθη ὅτι τὰ χρήματα των εἶχον κάμει φτερά.

Ὁ Μορὲλ τηλεγράφησε ἀμέσως τὸν ἀδελφό του νὰ τοῦ ἐμβάσῃ χρήματα. Αὐτὸς ὅμως ἔλειπε ἀπὸ τὸ Παρίσι καὶ τώρα ποὺ ἐπέστρεψε ἀνεχώρησε εἰς Ἱσπανίαν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ λογαριασμοῦ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ χάσιμο τῶν χρημάτων καὶ τῶν ἀσκόπων ἐξόδων στὴν Ἱσπανία ὁ Μορὲλ ἔχασε καὶ τὴ θέση του.

Ἡ ἄδειά του ἦταν μόνον δέκα πέντε ἡμερῶν καὶ ἐπειδὴ παρέτεινε ἀδικαιολογήτως τὴν ἀπουσία του καὶ δὲν παρουσιάσθη εἰς τὴν θέσιν του ἡ διεύθυνσις τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐκοινοποίησε ἀπόλυσιν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΙΤΟ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΤΑΝΖΑΝΙΑΝ

ΝΤΑΡ ΕΣ ΣΑΛΑΑΜ, Τανζανία, 15. (Ἀσσ. Πρές).— Καλῶς πληροφορημέναι πηγαὶ ἀναφέρουν ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Γιουγκοσλαβίας Τίτο ἀναμένεται δι' ἐπίσημον ἐπίσκεψιν εἰς Τανζανίαν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1970. Ἡ ἐπίσκεψις θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν συμφωνίαν περὶ προκαταρκτικῆς συσκέψεως ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου τῶν οὐδετέρων χωρῶν.

Τὸ συμβούλιον τῶν οὐδετέρων χωρῶν εἰς Ἡνωμένα Ἔθνη πρόκειται νὰ συνέλθῃ εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν 27ην Σεπτεμβρίου διὰ νὰ λάβῃ ἀπόφασιν περὶ τῆς χώρας ὅπου θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ συνάντησις ἡ δὲ Τανζανία φέρεται ὡς ἐπικρατεστέρα.

ΟΥΔΕΝ ΚΡΟΥΣΜΑ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΑΣ ΕΙΣ ΧΟΓΚ ΚΟΓΚ

ΧΟΓΚ ΚΟΓΚ, 15. (Ἀσσ. Πρές).— Δώδεκα ἡμέρας μετὰ τὸ τελευταῖον κρούσμα ἡ πυκνοκατῳκημένη βρεταννικὴ ἀποικία τοῦ Χὸγκ Κὸγκ ἐκηρύχθη ἐλεύθερα χολέρας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ ταξιδιῶται οἱ προερχόμενοι ἐξ ἄλλων χωρῶν δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι ἐμβολιασμένοι κατὰ τῆς νόσου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιδημίας ἐσημειώθησαν ὀκτὼ κρούσματα χολέρας εἰς Χὸγκ Κὸγκ, οὐδὲν ὅμως θανατηφόρον.

ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΒΟΜΒΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΥΕΝΟΣ Α'Υ'ΡΕΣ

ΜΠΟΥΕΝΟΣ Α'Υ'ΡΕΣ, 15. (Ἀσσ. Πρές).— Τρία ἄτομα ἐτραυματίσθησαν ὅταν βόμβα ἐξερράγη πρὸ τῶν κεντρικῶν γραφείων μιᾶς μεγάλης ἑταιρείας τῆς Ἀργεντινῆς. Ἡ ἔκρηξις ἐσημειώθη εἰς τὸ κέντρον τοῦ Μπουένος Ἄϋρες, ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τριῶν ἀνδρῶν ἐναντίον ἀστυνομικοῦ σταθμοῦ, πενήντα χιλιόμετρα μακρύτερον. Οἱ ἐπιτεθέντες κατώρθωσαν νὰ ἀφαιρέσουν δύο αὐτόματα ὅπλα καὶ δύο περίστροφα, ὑπεχρέωσαν δὲ τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο ἐν ἐπιφυλακῇ εἰς τὸν σταθμόν, νὰ τοὺς παραδώσουν τὰς στολάς των. Διὰ τὰ δύο αὐτὰ ἐπεισόδια ἡ ἀστυνομία κατηγόρησεν «ἀντικυβερνητικὰς ὀργανώσεις». Αἱ ἐπιθέσεις διενεργοῦνται ἐνῷ τὰ ἐργατικὰ συνδικάτα ὁλοκλήρου τῆς χώρας, ἀρχίζουν συνομιλίας μετὰ τῶν ἐργοδοτῶν δι' αὔξησιν ἡμερομισθίων.

ΑΙΡΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΒΥΗΝ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 15. (Ρώϋτερ).— Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκπροσώπου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς νέας ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως τῆς Λιβύης ἡ ἀπαγόρευσις τῆς κυκλοφορίας ἡ ὁποία εἶχεν ἐφαρμοσθῆ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ὅτε ἀνετράπη τὸ μοναρχικὸν καθεστώς, θὰ περιορισθῆ εἰς ἐννέα ὥρας ἡμερησίως ἤτοι ἀπὸ 19.00 μ.μ. ἕως 06.00 πρωϊνῆς.

«Ἡ Ἑλλὰς ἀριθμεῖ πλέον τῶν 69.000 φοιτητῶν καὶ ἡ ἀναλογία ἐν σχέσει μὲ τὸν πληθυσμὸν εἶναι περίπου ἡ ἰδία μὲ τὴν Γαλλίαν. Ἐν τῷ συνόλῳ των οἱ φοιτηταὶ εἶναι ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν, ἡ ὁποία τοὺς χορηγεῖ τὰ σχολικὰ βιβλία δωρεάν, πολλαπλασιάζει τὰς ὑποτροφίας, ἀπλοποιεῖ τὰ διοικητικὰ ζητήματα καὶ ἐφαρμόζει ἕνα σύστημα δανειοδοτήσεως μὲ χαμηλὸν τόκον, ποὺ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς φοιτητὰς νὰ συνεχίσουν τὰς σπουδάς των καὶ νὰ ἐξοφλήσουν τὸ ἐνδεχόμενον χρέος των ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν σπουδῶν των. Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία πολλὰ ἔπραξεν διὰ τὴν νεολαίαν, ἐπιθυμεῖ σφοδρῶς τὴν συνέχισιν τῆς πορείας της ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς».

Ἐπιθεώρησις «Ριβαρόλ» Παρισίων.

ΕΦ' ΟΣΟΝ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ

Ἐπετράπη εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ τῆς Λιβύης

Ο ΧΑΝΤΑΦΙ ΕΝΕΦΑΝΙΣΘΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ ΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 15. (Ἀσσ. Πρές). — **Τὸ ἐπαναστατικὸν συμβούλιον τῆς Λιβύης ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὅλοι οἱ ἀλλοδαποὶ τῶν ὁποίων τὰ συμβόλαια ἐργασίας μετὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Λιβύης ἔληξαν, δύνανται νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν χώραν, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμοῦν.**

Τὸ ὑπουργεῖον ἐσωτερικῶν τῆς Λιβύης ἐπέτρεψεν εἰς ἀλλοδαποὺς οἱ ὁποῖοι κατεῖχον θεωρήσεις εἰσόδου ἢ ἐξόδου ἢ ἄδειαν μονίμου παραμονῆς εἰς τὴν χώραν ὅπως εἰσέλθουν ἢ ἐξέλθουν αὐτῆς.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΟΠΛΩΝ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 15. (Ἀσσ. Πρές).— Διὰ διατάγματος παρατείνεται ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἡ προθεσμία παραδόσεως ἐκ μέρους τῶν κατοίκων τῆς χώρας, τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων ὅπλων εἰς τὰς ἀρχάς.

ΡΩΜΗ, 15. (Ἀσσ. Πρές). — Ὁ συνταγματάρχης Μωχάμμετ Ἐλ Χανταφί, ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου στρατοῦ τῆς Λιβύης, παρουσιάσθη διὰ πρώτην φορὰν ὑπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Τριπόλεως, ὡς πρόεδρος τοῦ ἐπαναστατικοῦ συμβουλίου.

Εἰς ἐκπομπὴν ἀκουσθεῖσαν εἰς τὴν Ρώμην, ὁ νέος τὴν ἡλικίαν ἀρχηγὸς τοῦ λιβυκοῦ στρατοῦ παρέσχε λεπτομερείας διὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἡ ὁποία ἀνέτρεψε τὸ καθεστὼς τοῦ βασιλέως Ἰντρίς.

Ὁ συνταγματάρχης Χανταφὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ συνθηματικὴ ἐπωνυμία, διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἐγνώριζον 66 μετασχόντες τῆς ἐπαναστάσεως ἀξιωματικοί, ἦτο «ἐπιχείρησις Παλαιστίνη».

—Οἱ μεμυημένοι εἰς τὴν ἐπανάστασιν ἀξιωματικοί, εἶπεν, ἐχρειάσθησαν μίαν μόνον ὥραν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν προσχώρησιν τοῦ συνόλου τῶν ἐνόπλων δυνάμεων εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Τὸ σύνθημα, εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν καταληφθείσας ἐγκαταστάσεις ἦτο «Ἱερουσαλήμ».

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ ΑΚΡΟΒΑΤΗΣ ΕΚ ΧΡΥΣΟΥΠΟΛΕΩΣ

Πέρασε τὸν ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου ἐπάνω εἰς ἕνα συρματόσχοινον

Τὴν δευτέραν φορὰν μὲ «δεμένα» τὰ μάτια.-Ἐκάθησε εἰς καρέκλαν καὶ ἐκάπνισε τσιγάρο.- 15.000 ἐκδρομέων παρηκολούθησαν τὸ θέαμα

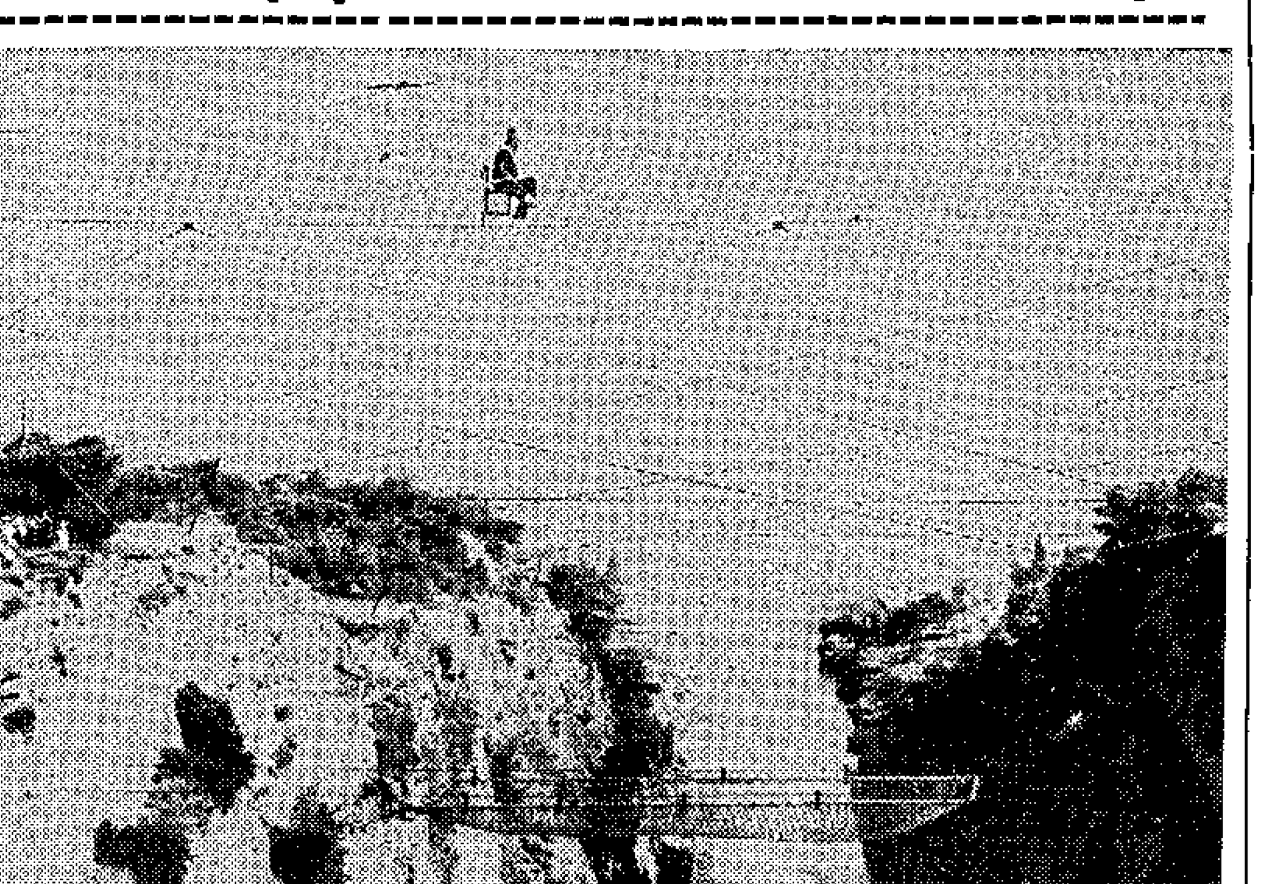

Ὁ Χρῆστος Γεωργιάδης, ὁ ἐρασιτέχνης ἀκροβάτης ἀπὸ τὴν Χρυσούπολι Καβάλας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τολμηρᾶς ἐπιδείξεώς του. Ἀπαθέστατος καπνίζει τσιγάρο, ἐπάνω ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸ τῆς Κορίνθου, ἐνῶ 15.000 ἐκδρομέων τὸν παρακολουθοῦν μὲ ἀγωνία. Εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ τόλμημα

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 15.— **Ὁ Χρῆστος Γεωργιάδης, ὁ ἐρασιτέχνης σχοινοβάτης ἀπὸ τὴν Χρυσούπολι τῆς Καβάλας, ἐπραγματοποίησε τὸ ὄνειρο τῆς ζωῆς του. Πέρασε τὸν Ἰσθμὸ τῆς Κορίνθου, πάνω σ' ἕνα συρματόσχοινο, ἐνενῆντα μέτρα ἐπάνω ἀπὸ τὸ βάραθρο.**

Μὲ δεμένα μάτια πέρασε τὴν Κυριακὴ ἐπάνω σ' ἕνα σύρμα τὸν Ἰσθμὸ ὁ ἀκροβάτης Χρῆστος Γεωργιάδης. Γύρω του, σὲ στέρεο ἔδαφος, 15.000 θεαταὶ παρακολουθοῦσαν τὸ ἐπικίνδυνο τόλμημά του. Κι' ὅταν τὸ ἐγχείρημα τελείωσε, αὐθόρμητα χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὲς ἐπιβράβευσαν τὴν προσπάθειά του ποὺ καταρρίπτει κάθε παγκόσμιο ρεκόρ. Συναγερμὸς στοὺς γύρω λοφίσκους τοῦ Ἰσθμοῦ. Τὸ θέαμα ποὺ εἶχε προαναγγελθῆ ἦταν μοναδικὸ κι' ὅλοι, Ἕλληνες καὶ ξένοι, ἀναζητοῦσαν μιὰ θέσι γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ πιὸ τολμηρὸ ἀκροβατικὸ νούμερο. Τρεῖς χιλιάδες αὐτοκίνητα συγκεντρώθηκαν γύρω ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸ ἀπὸ τὶς 2 τὸ μεσημέρι καὶ ἡ χωροφυλακὴ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀντισυνταγματάρχη κ. Π. Τσικούρη φρόντισε ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἀπόλυτη τάξι.

Ὁ Γεωργιάδης ξεκίνησε τὸ πέρασμα τοῦ Ἰσθμοῦ, ἀπὸ τὴν Πελοπόννησο πρὸς τὴν Στερεὰ Ἑλλάδα, στὶς 3.15 τὸ ἀπόγευμα, ἐνῶ χιλιάδες περίεργοι, ποὺ εἶχαν ἐκδράμει μὲ κάθε εἴδους μεταφορικὸ μέσον, κρατοῦσαν τὴν ἀναπνοή τους. Ψύχραιμος ἔφτασε στὴν ἄλλη ἄκρη καὶ μετὰ ἔκανε τὴν ἀντίστροφη διαδρομή, πάντοτε μὲ τὸν ἰσορροπιστικὸ κοντό, βαδίζοντας πρὸς τὰ... πίσω. Ἦταν ἕνα θέαμα συναρπαστικὸ καὶ τὸ ἔβλεπαν ὅλοι μὲ κομμένη τὴν ἀνάσα.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀτραξιὸν στὰ ὕψη συνεχίσθηκε, μὲ τὸ πέρασμα τοῦ Ἰσθμοῦ μὲ κλεισμένα τὰ μάτια μὲ ἕνα μαῦρο μαντήλι. Τέλος, ὁ ριψοκίνδυνος σχοινοβάτης, ἔφθασε στὸ κέντρο τοῦ συρματόσχοινου, ἔστησε μιὰ δίποδη καρέκλα καὶ κάπνισε ἀρειμανίως τὸ τσιγάρο του. Ἡ γερμανικὴ τηλεόρασις κινηματογράφησε τὸν ἆθλο τοῦ ἐρασιτέχνη σχοινοβάτη, ἐνῶ ὁ κόσμος τὸν χειροκροτοῦσε, μὲ ἐνθουσιασμό.

Ἡ μόνη ποὺ φαινόταν λίγο λυπημένη ἦταν ἡ ἀδελφὴ τοῦ σχοινοβάτη, ἡ εἰκοσιπεντάχρονη Χρυσούλα, ἀκροβάτιδα καὶ αὐτή, ποὺ δὲν ἀκολούθησε τὸν ἀδελφό της. Δὲν τῆς τὸ ἐπέτρεψε ὁ ἴδιος, γιατί φυσοῦσε ἐλαφρὸς ἀέρας. Πάντως, ἡ Χρυσούλα εἶναι ἕτοιμη τὴν ἑπομένη φορὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἀδελφό της, στὸ τόλμημά του.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ πειράματος ὁ νομάρχης Κορίνθου κ. Ι. Πολιουδάκης, ποὺ ἦταν μεταξὺ τῶν θεατῶν, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ καθιερωθῇ τὸ ἄθλημα αὐτὸ μὲ συμμετοχὴ Ἑλλήνων καὶ ξένων σχοινοβατῶν καὶ μὲ βραβεῖα γιὰ τοὺς νικητάς. Ἐξ ἄλλου, ὁ Χρ. Γεωργιάδης, εὐτυχὴς γιατὶ πραγματοποίησε τὸ σχέδιό του, ἐκάλεσε τοὺς συναδέλφους του ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο νὰ διαγωνισθοῦν πάνω ἀπὸ τὸν Ἰσθμό.

Μετὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἐπικινδύνου ἀκροβατικοῦ του ὁ Χρ. Γεωργιάδης ἀπεφάσισε νὰ περάσῃ, στὴν Νέα Ὑόρκη ἀπὸ ἕναν οὐρανοξύστη σ' ἕναν ἄλλο, περπατώντας πάνω σὲ σύρμα. Προηγουμένως, ὅμως, θὰ ἐπαναλάβῃ τὸ ἀκροβατικό του στὸν Ἰσθμό, αὐτὴ τὴν φορὰ σὲ μεγαλύτερο ὕψος καὶ μὲ παρτενάιρ τὴν ἀδελφή του.

Ἂς σημειωθῇ, ὅτι ὁ Χρ. Γεωργιάδης καὶ ἡ ἀδελφή του πρὶν ἀρχίσουν τὶς προετοιμασίες γιὰ τὸ ἐγχείρημα τοῦ Ἰσθμοῦ ἔκαναν τὸν «γῦρο τοῦ θανάτου» μὲ μοτοσυκλέττα σὲ διάφορα λοῦνα — πάρκ.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς 30ῆς ἐπετείου

Οἱ ἀλλαγὲς στὴν Βρεταννία μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου

ΤΟ ΠΛΑΤΟΣ, ΤΟ ΒΑΘΟΣ ΚΑΙ Η ΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΠΩΣ ΘΑ ΗΤΟ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΝ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΠΡΟΚΑΛΟΥΣΕ ΤΗΝ ΣΥΡΡΑΞΙΝ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἰδ. ὑπηρ.).— **Ποιὲς ἀλλαγὲς προκάλεσε στὴν ἀγγλικὴ κοινωνία, στὴν ζωὴ τοῦ Βρεταννοῦ πολίτη, ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος; Μὲ τὸ σπουδαῖο αὐτὸ θέμα ἀσχολοῦνται Βρεταννοὶ κοινωνιολόγοι καὶ ἱστορικοί, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως τριάντα χρόνων ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἐκρήξεως αὐτοῦ τοῦ πολέμου.**

Πολυάριθμα βιβλία ἔχουν κυκλοφορήσει μὲ ἀντικείμενο μελέτης τὸ ἴδιο θέμα καὶ ἀνάμεσά τους ξεχωρίζει τὸ μέγα σύγγραμμα τοῦ Ἄνγκους Κάλντερ, ποὺ ἀποτελεῖ μιὰν ἀπὸ τὶς πλουσιώτερες ἐπισκοπήσεις πάνω στὴν κοινωνικὴ ἐξέλιξι τῆς Βρεταννίας, στὴν τελευταία τριακονταετία: Μὲ τὴν ἐπιμέλεια μιᾶς ἀληθινῆς μέλισσας, ὁ σπουδαῖος αὐτὸς συγγραφεὺς συνέλεξε στοιχεῖα ἀπὸ ἀναρρίθμητες πηγές, ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐξιστορήσεις, ἀπομνημονεύματα, ἡμερολόγια, δημοσιεύματα ἐφημερίδων, λόγους πολιτικῶν, βιβλία κλπ. Καὶ πράγματι, ἀπὸ τὶς σελίδες αὐτοῦ τοῦ βιβλίου προκύπτει ἡ ἀπάντησι στὸ ἐρώτημα ποὺ διατυπώθηκε στὴν ἀρχή.

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πρὶν ἀπὸ τριάντα χρόνια, μιὰ Κυριακὴ πρωΐ, ἀκριβῶς ἕνδεκα καὶ τέταρτο, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Βρεταννίας Νέβιλ Τσάμπερλαιν ἀνακοίνωσε στὸ βρεταννικὸ ἔθνος ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο ὅτι βρισκόταν σὲ πόλεμο μὲ τὴν χιτλερικὴ Γερμανία. Ἡ φωνή του εἶχε μιὰν ἀπόχρωση σχεδὸν γκρίζα, ἂν καὶ ἄλλοι τὴν περιγράφουν σὰν μεταλλικὴ καὶ σταθερή.

—Ἡ σημερινὴ ἡμέρα εἶναι θλιβερὴ γιὰ ὅλους μας, ἔλεγε ὁ τότε πρωθυπουργός, γιὰ κανένα ὅμως δὲν εἶναι τόσο θλιβερὴ ὅσο γιὰ μένα.

Ὁ Νέβιλ Τσάμπερλαιν, ἕνας ἀντιφατικὸς πρωθυπουργός, εἶχε ἀκολουθήσει πολιτικὴ κατευνασμοῦ ἀπέναντι στὸν χιτλερισμό, δηλαδὴ πολιτικὴ συνεχῶν ὑποχωρήσεων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ περιέσωζε τὴν εἰρήνη, καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦταν γι' αὐτὸν πιὸ θλιβερὴ ἀπ' ὅ,τι ἦταν γιὰ τοὺς ἄλλους Βρεταννούς. Ἀπὸ τότε πέρασαν τριάντα χρόνια.

Δὲν εἶναι τόσο εὔκολο νὰ διερευνηθῇ τὸ θέμα αὐτό, τὸ τί ἔφερε δηλαδὴ αὐτὸς ὁ πόλεμος στὴν Βρεταννία, ὅσο ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται. Ὁ Βρεταννὸς εἶναι ἕνας περίεργος ἄνθρωπος ποὺ παρουσιάζει ἐκλάμψεις κυρίως ὅταν τὰ πράγματα εἶναι μαῦρα καὶ ποτὲ δὲν εἶναι τόσο εὐτυχὴς ὅσο ὅταν τὸν ἀπειλῇ ὁ μεγάλος κίνδυνος. Ἔτσι, εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο νὰ ἀποφανθῇ κανεὶς μὲ ἀσφάλεια ἂν οἱ μεγάλες ἀλλαγὲς ποὺ ἔφερε αὐτὸς ὁ πόλεμος στὴν ἀγγλικὴ κοινωνία ὑπῆρξαν ἀπόλυτα εὐεργετικὲς καὶ σὲ ποιὸ βαθμό. Ἂν κρίνῃ κανεὶς τὶς ἀλλαγὲς αὐτὲς μὲ τὴν λογική, τότε θὰ πρέπει νὰ τὲς χαρακτηρίσῃ σὰν εὐεργετικὲς γιὰ τὴν βρεταννικὴ κοινωνία καὶ τὸ Βρεταννὸ πολίτη. Ἂν ὅμως τὶς κρίνῃ μέσα ἀπὸ τὸ φάσμα τῶν αἰσθημάτων τοῦ σημερινοῦ Βρεταννοῦ, τότε δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι βέβαιος γιὰ τὰ προηγούμενα συμπεράσματά του. Ὑπάρχει πράγματι μιὰ αἰσθητὴ διάστασι ἀνάμεσα στὴν λογικὴ καὶ στὸ αἴσθημα τοῦ μεταπολεμικοῦ Βρεταννοῦ. Ἡ ἀγγλικὴ κοινωνία τοῦ προσφέρει πολὺ περισσότερα ἀγαθὰ ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ στὴν ἱστορία. Καὶ ὅμως ἡ δυσφορία του εἶναι ὑψηλότερη σὲ τόνο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ στὸ παρελθόν.

«Ὁ πόλεμος, γράφει στὸ βιβλίο του ὁ Ἄνγκους Κάλντερ, εἶναι μιὰ προαιώνια κατάρα γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν μοῖρα του, μὲ ἐξαίρεσι φυσικὰ ὡρισμένα εἴδη πολέμων ποὺ πρέπει νὰ ἐξαιρεθοῦν ἀπὸ αὐτὸν τὸν γενικὸ χαρακτηρισμό, καθὼς εἶναι οἱ ἀμυντικοὶ πόλεμοι, μολονότι καὶ αὐτοὶ φέρνουν θάνατο, δάκρυα καὶ καταστροφή, ἔστω καὶ ὅταν σώζουν. Δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξῃ ἄλλος χαρακτηρισμὸς καὶ ἄλλη ἐξαίρεσι ἀπὸ τὸν γενικὸ κανόνα, ὅσοι αἰῶνες καὶ ἂν περάσουν. Παρ' ὅλα αὐτά, δὲν ὑπῆρξε πόλεμος στὴν ἱστορία ὁλότελα ἀρνητικός, καὶ τοῦτο γιατὶ κάθε πόλεμος θέτει σὲ κίνησι, ἢ ἐκτρέφει, δυνάμεις δημιουργίας, τὶς ὁποῖες δὲν μπορεῖ νὰ κινήσῃ ἢ νὰ παραγάγῃ ἡ εἰρηνικὴ ἐποχή. Ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος προεκάλεσε τεράστιες ἀλλαγὲς στὸν πλανήτη καὶ ἀπὸ τὶς ἀλλαγὲς αὐτὲς ἄλλες εἶναι ἀρνητικὲς καὶ ἄλλες θετικές. Ἂν ἐπιχειροῦσε νὰ σταθμίσῃ κανεὶς τὶς θετικὲς καὶ τὶς ἀρνητικές, ἀφαιρῶντας τὴν τρομακτικὴ αἱματοχυσία — 40.000.000 νεκροὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο—σὰν μέτρο συγκρίσεως, θὰ κατέληγε ἀναμφισβήτητα στὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ θετικὲς ἀλλαγὲς εἶναι σημαντικώτερες».

ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

Πρόκειται, καθὼς ἀντιλαμβάνεται ὁ ἀναγνώστης, ὄχι γιὰ τὶς ἀλλαγὲς γεωγραφικοῦ χαρακτῆρος, ἀλλὰ κυρίως γιὰ τὶς καθεστωτικές ἀλλαγές, ἀκόμα περισσότερο, τὶς κοινωνικές. Ἡ Γερμανία, ἡ Ἰαπωνία καὶ ἡ Ἰταλία, οἱ μεγαλύτερες καὶ εἰδεχθέστερες δικτατορίες τῆς ἱστορίας, κατεστράφησαν καὶ τὴν θέσι τους τὴν κατέλαβαν δημοκρατικὰ καθεστῶτα ποὺ ἰδιαίτερα στὴν Γερμανία καὶ τὴν Ἰαπωνία δημιούργησαν μοναδικὰ θαύματα. Αὐτὴ καὶ μόνο ἡ ἀλλαγὴ στὴν παράταξι τῶν ἡττημένων, ὀφειλομένη ἀποκλειστικὰ στὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, θὰ ἦταν ἴσως ἀρκετὴ γιὰ νὰ δικαιώσῃ, κατὰ τὸν Βρεταννὸ συγγραφέα, τουλάχιστον τὴν μιὰ πλευρὰ αὐτοῦ τοῦ πολέμου. Ὅσο γιὰ τὴν Βρεταννία, οἱ ἀλλαγὲς ἦταν ἀντιφατικές, καθὼς τὶς χαρακτηρίζει ὁ ἴδιος.

«Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰαπωνία, γράφει ὁ κ. Κάλντερ, ἔχασαν τὸν πόλεμο, ἀλλὰ ἐνίκησαν καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγάλα περίεργα τῆς μεγαλυτέρης συρράξεως στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου. Ἀπὸ δικτατορίες τῆς βίας καὶ τοῦ πολέμου ἔγιναν δημοκρατίες τῆς εἰρήνης καὶ τῆς εὐημερίας. Ἡ ἀλλαγὴ ὑπῆρξε πράγματι συγκλονιστική. Δὲν ἦταν ἐν τούτοις λιγώτερο συγκλονιστικὴ ἡ ἀλλαγή, προκειμένου γιὰ τὴν Βρεταννία, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι αὐτὴ ἡ ἀλλαγή, στὴν περίπτωσι τῆς Βρεταννίας, εἶναι περισσότερο σύνθετη. Ἡ Βρεταννία ἔπαυσε νὰ εἶναι αὐτοκρατορία καὶ ὑπερδύναμι, ἀλλὰ ἀπέκτησε μιὰ κοινωνικὴ ὀργάνωσι ποὺ ἀποτελεῖ τὸ καύχημα τοῦ σημερινοῦ κόσμου. Ἔχομε συνηθίσει νὰ κρίνωμε τὶς κοινωνίες ἀπὸ τὶς δυνάμεις τους καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ τρωτά τους καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν ὑγεία τους καὶ τὴν ρωμαλεότητά τους. Γι' αὐτό, συχνὰ μᾶς διαφεύγει ἡ ἀληθινὴ οὐσία τῆς ἀλλαγῆς. Ποτὲ στὴν ἱστορία του ὁ Βρεταννὸς πολίτης δὲν εἶχε στὴν διάθεσί του τόσο ἄφθονα τὰ πολιτικά, οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ ἀγαθά, ἄσχετο ἂν ὁ δύστροπος καὶ φλεγματικὸς χαρακτῆρας του δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσι τοῦ ἀνικανοποιήτου».

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ βρεταννικὰ κοινωνικὰ πράγματα δὲν θὰ ἔμεναν καθηλωμένα στὰ ἐπίπεδα τοῦ 1939 ἂν δὲν ἐπερχόταν ὁ μεγάλος πόλεμος ποὺ προκάλεσε τόσες ἀλλαγὲς καὶ τόσες ἀναστατώσεις. Μιὰ πρόοδος θὰ συνετελεῖτο ὁπωσδήποτε, δὲν εἶναι ὅμως καθόλου βέβαιο ὅτι ἡ πρόοδος αὐτὴ θὰ εἶχε τὸν ρυθμό, τὴν ἔκτασι καὶ τὸ βάθος ἐκείνης ποὺ ἐπέφερε ὁ πόλεμος. Ὑπῆρξαν βέβαια χῶρες οἱ ὁποῖες ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὴν σύρραξι καὶ οἱ ὁποῖες προώδευσαν κοινωνικὰ στὸν ἴδιο ἢ καὶ μεγαλύτερο βαθμὸ ἀπὸ τὴν Βρεταννία, ὅπως συνέβη μὲ τὴν Σουηδία καὶ τὴν Ἑλβετία. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῆται ὅτι ὁ πόλεμος σὰν πηγὴ δημιουργίας νέων δυνάμεων καὶ νέων κινήτρων, νέων ἰδεῶν, νέων ρευμάτων καὶ νέων συστημάτων, δὲν ἐπηρεάζει μόνο τὶς ἐμπόλεμες χῶρες, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνες ποὺ μένουν στὸ περιθώριο τοῦ πολέμου. Ἡ κίνησι πρὸς τὰ ἐμπρὸς εἶναι γενική, γιὰ ὅλον τὸν κόσμο.

Ἂν δὲν συνέβαινε ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, ὁπωσδήποτε ὁ ρυθμὸς τῆς κοινωνικῆς προόδου θὰ ἦταν βραδύτερος, ὅπως συμφωνοῦν ὅλοι οἱ ἱστορικοὶ καὶ κοινωνικοὶ μελετηταί. Τὰ αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων τάξεων π.χ. ἱκανοποιοῦνται μὲ μεγαλύτερη ταχύτητα καὶ σὲ μεγαλύτερη ἔκτασι σὲ περιπτώσεις ἐθνικῶν κινδύνων, ὁπότε τὸ κράτος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν συνεργασία ὅλων τῶν πολιτῶν του. Πέρα ἀπὸ αὐτό, οἱ ἐπιστῆμες ἐργάζονται ταχύτερα, δραστηριώτερα καὶ εὐφευρετικώτερα, μολονότι ὄχι φυσικὰ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἔτσι, τὰ ἀποτελέσματα ἐπέρχονται περισσότερο ὁλοκληρωμένα καὶ δίχως τὴν βραδύτατη διαδικασία τῶν εἰρηνικῶν καιρῶν.

Τι διαθέτει ὁ Βρεταννὸς πολίτης σήμερα ἀπὸ τὸν Βρεταννὸ πολίτη τοῦ 1939; Ἀναμφισβήτητα πληρέστερες πολιτικὲς ἐλευθερίες μέσα στὴν δημοκρατικώτερη σήμερα Βρεταννία. Τὸ βιοτικό του ἐπίπεδο εἶναι ἀσύγκριτα ὑψηλότερο παρὰ τὴν διάλυσι τῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ κοινωνική του θέσι, χάρις στὴν ἐξαφάνισι τῆς ἀριστοκρατίας καὶ γενικὰ στὴν κατάργησι τῶν ταξικῶν διακρίσεων, εἶναι ἀπείρως καλύτερη σὲ σύγκρισι μὲ τὸ 1939. Οἱ δυνατότητες ποὺ ἔχει τὸ παιδὶ ποὺ γεννιέται σήμερα εἶναι ἀσύγκριτα πιὸ λαμπρὲς ἀπὸ τὶς δυνατότητες ποὺ εἶχε ἐκεῖνο ποὺ γεννιόταν τὸ 1939. Δὲν ὑπάρχει οἰκογένεια μὲ ὅλα τὰ μέλη της χειρόνακτες, ὅπως συνέβαινε τὸ 1939 σὲ μεγίστη κλίμακα. Δὲν ὑπάρχουν ἑπομένως αὐστηρὰ διαχωρισμένες κοινωνικὲς τάξεις ποὺ ἀνταγωνίζονται ἡ μία τὴν ἄλλη κατὰ ἕνα τρόπο φθοροποιό. Ὁ κάθε πολίτης, εἴτε στὴν χαμηλότερη στάθμη βρίσκεται, εἴτε στὴν ὑψηλότερη, εἴτε στὸ μέσο, ἔχει μιὰν αἴσθησι ἰσοτιμίας καὶ αὐτὸ σὲ μεγάλο βαθμὸ ὀφείλεται στὴν τεράστια ὤθησι ποὺ ἔδωσε στὴν κοινωνικὴ ἐξέλιξι ὁ πόλεμος.

«Ὅλα αὐτὰ βέβαια δὲν ἀποτελοῦν δικαίωσι τοῦ πολέμου, γράφει ὁ Κάλντερ, οὔτε ἄφεσι τῶν ἁμαρτιῶν του. Ὅσο ἄξιζουν οἱ ἀνθρώπινες ὑπάρξεις ποὺ ἐχάθηκαν στὸ τερατῶδες θυσιαστήριο τοῦ τελευταίου πολέμου δὲν ἄξιζουν ὅλα τὰ θαύματα, τῆς ἀνθρωπίνης προόδου. Ὑπὸ αὐτὴ τὴν ἔννοια, ἡ θεωρία περὶ ἀναγκαιότητος τοῦ πολέμου, τὴν ὁποία πρεσβεύει ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα καὶ περὶ χρησιμότητος του στὸ ἀνθρώπινο γένος εἶναι μιὰ τερατώδης σύλληψι, ἀκόμα καὶ ἂν ὁ κινεζικὸς κομμουνισμὸς ἐπρόκειτο νὰ φέρῃ τὸν παράδεισο καὶ ὄχι τὴν κόλασι στὸν πλανήτη. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ εἶναι τὸ κορυφαῖο ἀγαθό, σὰν ἀναντικατάστατο ποὺ εἶναι, καὶ ἐφ' ὅσον πόλεμος σημαίνει θυσία ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, δὲν ὑπάρχει χῶρος γιὰ ἀμφισβητήσεις τῆς καταδίκης τοῦ πολέμου σὰν ἀναγκαίου μέσου ἢ ἔστω ἐπιτρεπτοῦ μέσου γιὰ τὴν πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ Βρεταννία ἔχασε πολλὰ ἀπὸ τὸν πόλεμο καὶ ἐκέρδισε περισσότερα. Θὰ ἦταν ὅμως προτιμότερο νὰ τὸν εἶχε ἀποφύγει».

«ΣΚΟΤΩΣΑ ΜΙΑ ΧΕΛΩΝΑ ΣΤΟ ΠΛΥΣΤΑΡΙΟ» ΕΙΠΕΝ Ο ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ΗΣ ΣΕΛ.

δελφή του ἔτρεξαν ἀμέσως στὸ χωριό. Στὸ πλυσταριὸ τοῦ σπιτιοῦ τους ἔσυραν τὸ «χράμι» μὲ τὸ ὁποῖο ἦταν σκεπασμένο τὸ πτῶμα τῆς Γιαννούλας, εἶδαν τὴν ἄτυχη κόρη νὰ πλέῃ σὲ λίμνη αἵματος καὶ κατελήφθησαν ἀπὸ φρίκη. Ἡ Ἀγλαΐα βγῆκε στὴν αὐλὴ καὶ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

—Τρέξτε χωριανοί, ὁ Στέφανος σκότωσε τὴν Γιαννούλα.

Σὲ λίγο ὅλη ἡ αὐλὴ γέμισε ἀπὸ κόσμο ποὺ δὲν ἤξερε πῶς νὰ παρηγορήσῃ τὸν τραγικὸ πατέρα. Παράλληλα, ὁ τοπικὸς ἀρχηγὸς τῶν ΤΕΑ κινητοποίησε τοὺς ἄνδρες του καὶ ἄρχισε νὰ κτενίζῃ τὴν περιοχὴ γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ συλλάβῃ τὸν δράστην. Δὲν κατέστη, ὅμως, δυνατὸν νὰ τὸν βροῦν πουθενά. Ἀργότερα ἔμαθαν ὅτι ὁ ἀδελφοκτόνος εἶχε καταφύγει εἰς τὸ χωρίον Βαλανίδα, ὅπου παρουσιάσθηκε εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν καὶ εἶπε εἰς τὸν διοικητήν του ὅτι ἐσκότωσε τὴν ἀδελφήν του.

—Δὲν μοῦ λές, ρώτησε τὸν διοικητὴν τοῦ σταθμοῦ, τώρα ποὺ ἔκανα αὐτὸ τὸ πράγμα, ἅμα πεθάνω θὰ πάω στὴν κόλασι;

Ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης διέταξε τὴν ἀπομόνωσί του στὸ κρατητήριο καὶ μετέβη εἰς Γιαννωτά, ὅπου ἐνήργησεν ἀνακρίσεις καὶ διεπίστωσε τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔλαβε χώραν τὸ ἔγκλημα. Συνέταξε τὴν δικογραφίαν καὶ τὸν μετήγαγεν εἰς Ἐλασσόνα, ἀπὸ ὅπου θὰ παραπεμφθῇ αὔριον (σήμερον) εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὁ ὁποῖος θὰ χαρακτηρίσῃ τὴν πρᾶξιν του.

Ὁ δράστης θὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ ψυχιάτρων καὶ ἂν διαπιστωθῇ πράγματι ὅτι εἶναι ψυχοπαθής, τότε τὸ δικαστήριον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκδικάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, θὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὸν ἐγκλεισμόν του εἰς ψυχοθεραπευτήριον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΕΝΣΟΝ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΦΥΜΑΤΙΚΟΣ ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΗΝ ΦΙΛΗΝ ΤΟΥ ΔΙΟΤΙ ΔΙΕΚΟΨΕ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ

ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝ ΝΑ ΗΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ

ΑΛΕΝΣΟΝ, Γαλλία, 15. (Ἰδ. Ὑπηρ.).— Ἕνας φυματικὸς σὲ βαρειὰ κατάστασι, ὁ Πιὲρ Κομπυρίν, χολωμένος ἀπὸ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς φίλης του, μιᾶς σαραντάρας γυναικός, τῆς Ζιζὲλ Γκραβέ, ἀποφάσισε νὰ τὴν ἐκδικηθῇ πρὶν αὐτὸς κλείσῃ τὰ μάτια του. Τὴν παρακολούθησε συστηματικὰ καὶ τὴν νύκτα βλέποντας ἀνοικτὸ τὸ παράθυρό της, μπῆκε στὸ σπίτι της καὶ τὴν στραγγάλισε ἐπάνω στὸ κρεβάτι της. Εὐθὺς ἀμέσως ἐξαφανίσθηκε στὸ κοντινὸ δάσος τοῦ Ἐκούβ, τὸ ὁποῖον περικυκλώθηκε ἀπὸ ἰσχυρὴ ἀστυνομικὴ δύναμη γιὰ τὴν σύλληψη τοῦ δολοφόνου. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως τῶν πολυώρων ἀναζητήσεων ἀπέβη ἄκαρπο καὶ οἱ ἀστυνομικὲς ἀρχὲς ὑποψιάζονται ὅτι ὁ Πιὲρ Κομπυρὶν ἔθεσε τέρμα στὴ ζωή του. Τὸ θῦμα εἶναι μητέρα 13 παιδιῶν καὶ εἶχε τὴν ἀτυχία στὰ 40 χρόνια τῆς ζωῆς της νὰ δῇ τὸν τραγικὸ θάνατο δύο συζύγων της. Ὁ πρῶτος σκοτώθηκε σὲ ἕνα ἀτύχημα ἐργασίας καὶ ὁ δεύτερος αὐτοκτόνησε.

ΕΙΣ ΒΟΝΝΗΝ

ΙΣΡΑΗΛΙΝΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΦΟΝΕΥΘΗ ΥΠΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

ΟΔΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΥΠΟ ΑΦΓΑΝΟΥ

ΒΟΝΝΗ, 15. (Ἠνωμ. Τύπος).— Ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ ἀκόλουθος τῆς Ἰσραηλινῆς πρεσβείας Γιακὸμπ Τάλ, παρεσύρθη καὶ ἐφονεύθη ὑπὸ αὐτοκινήτου, ὁδηγουμένου ὑπὸ Ἀφγανοῦ διπλωμάτου, ὅστις ἀντιπροσωπεύει τὰ αἰγυπτιακὰ συμφέροντα ἐν Βόννῃ.

Πρόκειται περὶ τοῦ τρίτου γραμματέως τῆς πρεσβείας τοῦ Ἀφγανιστάν, ὅστις ἐμωλωπίσθη ἐλαφρῶς. Αἱ ἀρχαὶ φρονοῦν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ «ἀτυχήματος ἐκ προμελέτης».

Ἡ ἀστυνομία φρουρεῖ ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς, τὴν πρεσβείαν τοῦ Ἀφγανιστάν, κατόπιν τηλεφωνήματος ἐκ μέρους ἀγνώστου, ὅστις ἠπείλησεν ὅτι θὰ ἀνατινάξῃ τὸ κτίριον.

Ο ΠΟΜΠΙΝΤΟΥ ΘΑ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΑΣ ΔΟΘΕΙΣΑΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Ἠνωμ. Τύπος). — Ἡ ἐπιτυχία τῆς πολιτικῆς τοῦ νέου προέδρου τῆς Γαλλίας κ. Ζὼρζ Πομπιντοῦ κινδυνεύει ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας ἔδωσεν, ὅταν ἦτο πρωθυπουργὸς τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ.

Ὁ κ. Πομπιντοῦ εἶχε διεξαγάγει τότε διαπραγματεύσεις, ἐπὶ 25 συνεχεῖς ὥρας, μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων, τῶν βιομηχάνων καὶ τῶν ἐθνικοποιημένων βιομηχανιῶν καὶ ἐπέτυχε τὴν λῦσιν τῆς γενικῆς ἀπεργίας τοῦ 1968, ἡ ὁποία εἶχε παραλύσει τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Ἡ ἐξαιρετικὴ δεξιότης, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κ. Πομπιντοῦ εἶχε χειρισθῆ τότε τὴν κατάστασιν, ὑπῆρξεν ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον μέγα μέρος τῶν ἐργατῶν τῆς Γαλλίας ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὰς προεδρικὰς ἐκλογάς, ὡς πιστεύουν οἱ πολιτικοὶ παρατηρηταὶ τῶν Παρισίων.

Τώρα, ἐνῶ ὁ κ. Πομπιντοῦ καταβάλλει συντονισμένην προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνάρρωσιν τῆς γαλλικῆς οἰκονομίας καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ὑποτιμημένον φράγκον, καλεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἔδωσεν ἄλλοτε.

Οἱ μηχανικοὶ τῶν σιδηροδρόμων ἤρχισαν ἐγκαταλείποντες τὰς ἐργασίας των, τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, διότι ἡ κυβέρνησις δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας ὁ κ. Πομπιντοῦ εἶχε δώσει κατὰ τὰς ἀπεργίας τοῦ 1968.

Κατὰ τὸ Σαββατοκύριακον, τὰ 90% καὶ πλέον τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου τῆς χώρας εἶχον παραλύσει. Ἡ ἀπεργία τῶν σιδηροδρομικῶν φαίνεται ὅτι εἶναι πρόαγγελος σειρᾶς ἀπεργιῶν τῶν ἐργαζομένων μὲ τὸ αὐτὸ αἴτημα: Ἐκπλήρωσις τῶν ὑποσχέσεων τοῦ 1968.

Χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ δήλωσις τοῦ κ. Ζὼρζ Σεγκύ, γενικοῦ γραμματέως μιᾶς ἐκ τῶν δύο μεγάλων ἐργατικῶν ὁμοσπονδιῶν τῆς Γαλλίας, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Ἦλθεν ἡ στιγμὴ νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰς διαπραγματεύσεις ἀπὸ τοῦ σημείου, εἰς τὸ ὁποῖον τὰς εἴχομεν διακόψει τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1968. Τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν διδάξει εἰς τὸν σημερινὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας ὅτι οἱ ἑλιγμοὶ καὶ τὰ τεχνάσματα δὲν ἀποδίδουν.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΛΕΙ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑΝ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΟΤΤΑΒΑ, 15. (Ἀσσ. Πρές).— Ἐξ ἐπισήμων πηγῶν ἐγνώσθη ὅτι ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν κ. Στιούαρτ εἰς συνάντησιν τὴν ὁποίαν εἶχε μετὰ τοῦ Καναδοῦ συναδέλφου του κ. Μίτσελ, ὑπέδειξεν ὅτι τὸ ΝΑΤΟ πρέπει νὰ καταστῇ ἰσχυρότερον.

Ὁ κ. Στιούαρτ ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται δι' ἐπίσκεψιν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν καναδικὴν πρωτεύουσαν, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ εἰρηνικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἐθνῶν θὰ ἦτο ἀδύνατος ἐὰν ἡ ἀσπὶς τοῦ βορειοατλαντικοῦ συμφώνου ἀπετύγχανε. Μία μείωσις τῆς ἐντάσεως εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ ΝΑΤΟ καὶ συμφώνου τῆς Βαρσοβίας θὰ ἦτο οὐσιώδης, ὡς εἶπε ἀλλὰ οὐσιῶδες εἶναι καὶ ἓν ἰσχυρὸν ΝΑΤΟ.

Δὲν ὑπῆρχον ἐνδείξεις ὅτι ὁ κ. Στιούαρτ διὰ τῶν δηλώσεών του αὐτῶν, ἠθέλησε νὰ προβῇ εἰς κριτικὴν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς καναδικῆς κυβερνήσεως περὶ περιορισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν της δυνάμεων εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὁ κ. Στιούαρτ, ἀνέφερεν ἐπίσης ὅτι ὡς ἐλπίζει ὁ Καναδᾶς, θὰ συνεχίσῃ νὰ παραμένῃ εἰς τὸ ΝΑΤΟ, ὁ δὲ κ. Σὰρπ διεβεβαίωσεν ὅτι πράγματι ὁ Καναδᾶς παραμένει μέλος τοῦ ὀργανισμοῦ.

Περαιτέρω ὁ Βρεταννὸς ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεταννία πιστεύει ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Καναδᾶ περὶ μειώσεως τῶν δυνάμεών του, δύναται νὰ προκαλέσῃ ἀλυσιδωτὴν ἀντίδρασιν ἐκ μέρους καὶ ἄλλων μελῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐνεθάρρυνε τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ θὰ τὴν ἔκαμε νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ εὐρωπαϊκὴ πτέρυξ τοῦ ΝΑΤΟ θὰ ἠδύνατο νὰ διασπασθῇ καὶ τελικῶς τὸ ΝΑΤΟ νὰ διαλυθῇ.

ΟΙ ΕΛΒΕΤΟΙ ΠΙΛΟΤΟΙ ΔΕΝ ΘΑ ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΝ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΟΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΑΕΡΟΠΕΙΡΑΤΑΣ

ΖΥΡΙΧΗ, 12. (Ἰδ. Ὑπηρ.). — Ἡ ἕνωσις τῶν ἱπταμένων τῆς ἐλβετικῆς ἀεροπορικῆς ἑταιρίας «Σουϊσσαὶρ» δι' ἐπισήμου ἀνακοινώσεώς της καθορίζει ὡς κάτωθι τὴν θέσιν της εἰς τὰ μελετώμενα διεθνῶς μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς ἀεροπειρατείας.

«Οἱ πιλότοι τῆς «Σουϊσσαὶρ» εἶναι ὑποχρεωμένοι δυνάμει τῶν συμβάσεων ἐργασίας των νὰ σεβασθοῦν τὴν εἰρήνην εἰς τὴν ἐργασίαν των καὶ δὲν θὰ εἶναι πιθανὸς εἰς θέσιν νὰ συμμετάσχουν εἰς μίαν ἀπεργίαν, ποὺ ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὴν διεθνῆ ἕνωσιν τῶν πιλότων ἀεροπορικῶν ἑταιριῶν πρὸς διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀεροπειρατείας. Πράγματι, τὰ συμβόλαια προσλήψεως μεταξὺ τοῦ ἱπταμένου προσωπικοῦ καὶ τῆς «Σουϊσσαὶρ» ὑποχρεώνουν ἀμφοτέρους τοὺς συμβαλλομένους νὰ διαφυλάσσουν τὴν εἰρήνην τῆς ἐργασίας των.

»Εἰς τὴν «Σουϊσσαὶρ» τὸ ἄρθρον τῆς συμβάσεως περὶ εἰρηνικῆς ἐργασίας, διὰ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύονται αἱ ἀπεργίαι καὶ τὸ μποϊκοτάζ, ἀποτελεῖ κανόνα καὶ συνείδησιν. Ἡ ἑταιρεία διακηρύσσει, συμφώνως πρὸς τὴν ἐν γένει πολιτικήν της, ὅτι καταδικάζει πᾶσαν ἐνέργειαν ἀεροπειρατείας, ἀνεξαρτήτως τοῦ χώρου ποὺ θὰ συμβῇ καὶ τῶν κινήτρων τῆς ἐκτελέσεως. Ἡ διεθνὴς πολιτικὴ ἀεροπορία ἐξυπηρετεῖ τὴν εἰρηνικὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν πρέπει νὰ παρεμποδίζεται ἀπὸ τοιούτου εἴδους ἐνεργείας.

»Ἐπειδὴ ὅλα τὰ ἔθνη ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας, ἡ «Σουϊσσαὶρ» ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ὅτι αἱ κυβερνήσεις θὰ συμφωνήσουν ταχέως εἰς τὴν λῆψιν ἀποτελεσματικῶν μέτρων, ὥστε νὰ δοθῇ τέλος εἰς τὰς ἀεροπειρατείας. Παρ' ὅλον ὅτι φαίνεται ἀμφίβολον κατὰ πόσον μία εἰκοσιτετράωρος ἀπεργία τῶν ἱπταμένων εἰς παγκόσμιον κλίμακα θὰ ἀποβῇ τελεσφόρος, ἡ «Σουϊσσαὶρ», διακηρύσσει τὴν κατανόησίν της καὶ τὴν συμπάθειάν της διὰ τὰς προσπαθείας καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν ἱπταμένων.»